

738

мърда,

1

КАТО МАЛКИТЪ ДЕЦА

4 беседа, държана на
12.XI.1944 г. Неделя 10 ч.с.
Изгръвъ - София

Добрата молитва. Мога да постигна.

Ще прочета само няколко стиха от шестата глава от евангелието на Матей от 25 стих. /прочете 25, 26, 27 стих и каза: Грижи се, който не мисли. Човекът, който мисли, той не се грижи. Не се грижи да мислиш. Ще мислиш, без да се грижиш. Вие се грижите без да мислите. Ще обърнете! След това прочете от 28 до 34 стих. — Духът Божи.

Ние живеем в един свят проявен. Благодарение на този проявения свят, който е излязал от непроявения. Какво разбирате под проявен и не проявен? Проявеният е всекога по-малкият свят, непроявеният е големият. Съвременните учени хора говорят за разумен свят. Но в научно отношение или в висшата Божествена математика, разумното това са центрове. Разумното се събира в един по-малък център, фокус. Всеки един фокус е място на разумността. От този фокус се разпространява навсякъде из целия свят на вселената, дето разумният свят действа. Всеки материален свят центърът е разумен свят. Разумният свят не е отвън, той е вътре в центъра. Всичко се концентрира в него. То е, което трябва да имате. Казвате: Разумният свят навън. Не е външен, той е вътре. Външният широк свят то е поле, дето се развива този разумен свят. В нас има едно безпокойство, за колко време време-вселената ще трае. Хубави са тия работи. Учените хора като децата се опасяват, че вгледима няма да достигнат. Вгледима има за милиарди и милиарди векове. Ако е за горене, няма какво да се плашим. Цялата вселена е пълна вгледима, разумни вгледими, които не образуват дим. Съ един тон вгледима може да прекараш хиляда години.

Сега аз ще ви говоря за неща нови. Кое е новото? Болестите са старо нещо, дълговете са старо нещо, тревогите са стари неща работи. Съмнението е стара работа. Безверието е старост, подозрението е старост, сиромашията това е старост. Всичките отрицателни неща, въ какъвто и да е смисъл, туй което пари не струва, то са се стари работи. Казвам: Ние тия стари хора трябва да ги оставим да си починат, Край нямат техните оплаквания. Че пари нямали, че не им достигали парите. Без пари не се живее. Казват: Хлеб. Хлебът с пари не се купува. Заблуждение е да се мисли, че с пари се купува хлебът. Не се купува, даром иде от слънцето. Хората само за превозни средства вземат пари. И милиарди да дадете на слънцето от тукашните пари не иска. Даром дават. Само за превозни средства плащате.

Сега не се грижете. Тревогите са безполезни. Казвате: Търбват тревоги. Под думата тревога ако разбираш да мислиш, тревожи се. Ако се тревожиш и мислиш, че твоите тревоги нещо ще създадат, ти се лъжеш. За ученика не е извинение, когато учителят предал и ученикът не го разбрал. Че какъ ще ядеш. Вземете в съвременната реч. Вие говорите български, говорят френски французите. Попитайте един французин, какъ се е образувала френската реч, не знае. Знае математика, но не знае, какъ се е образувала речта. Най-първо от разумния свят за да слезе речта, явили се съзидателите. Ставали път за разумната реч. След съзидателите са дошли глаголите, които показват действие, че трябва да се работи в света. Казват: Който слезе на материалното поле, трябва да работи. Който не работи, не трябва да спи. След туй дошло до обхода, какъ да се обхождаш. Дошли прилагателните. Сега какво име ще турите за бъдеще, които дойдат. Дошли местоименията да научат хората, аз ти, той. Тогаваше стане Петко, Драган, Стоян. Най-после дошли

сжестивителнитѣ имена, господаритѣ на свѣта. Трѣбва да знаешъ, кжде да употребишъ едно прилагателно. Трѣбва да знаешъ, кжде да употребишъ единъ глаголъ. Много глаголи има, трѣбва да знаешъ, кой глаголъ да употребишъ. Употребишъ глагола вземамъ. Знаешъ колко мъчно е да вземашъ. Защото който взема, трѣбва да върне. Който не връща съ лихвитѣ плаща. Той мисли, че може да вземе. Ти като се опиташъ да вземешъ, трѣбва да връщашъ въ природата. Който връща, той има право да взема. Който взема има право да дава.

Сегга мнозина говорятъ за свѣтлината. Говорятъ за свѣтлината, говорятъ за топлината, но ние нѣмаме ясна предетава отношение понятие. Какво е отношението на свѣтлината, топлината и силата? Отношение конкретно, което да ни легне на ума. Казва: Силата какво е? Свѣтлината въ свѣта се произвежда отъ девствения мъжки принципъ. Топлината се образува отъ любовта. Любовта е женски принципъ. Силата е принципъ на децата въ свѣта. Само децата създаватъ силата. Цѣлата природа се управлява отъ деца. Енергия тѣ даватъ. Кой ученъ човекъ има тия понятия сегга? За мене когато говоря за силата, разбирамъ небеснитѣ деца. Знаешъ какви сж тѣ щедри и разумни сж. Каквото кажешъ, веднага знаешъ, какъ се разрешава, нѣма да чакатъ десетъ секунди, веднага отзоваватъ се. Вие извате: Не говорете като деца. Христосъ казва: "Царството Божие е на децата". Тѣ го управляватъ, не тѣй както ние го управляваме. Ти не може да управлявашъ, ако мисля не давашъ, Ти не може да управлявашъ, ако чувства не давашъ. Ти не може да управлявашъ, ако сила не даватъ. Ако ти обирашъ хората ти си последния слуга въ свѣта. Мъкъ ако давашъ, ти си първиятъ. Всѣки, който иска да управлява, той трѣбва да носи свѣтлина, той трѣбва да носи топлина, той трѣбва да носи сила въ себе си. Вие мислите, че децата сж много невежи. Голѣми генерали сж тия деца. Като дойдатъ на земята, мащата и майката цѣла нощъ седятъ будни, заповѣдватъ генералитѣ. Като кресне, всици стоятъ. После кфатки сж въ думитѣ. Само една дума казватъ. Децата казватъ: Сила даваме. Детето казва на майка си: Азъ съмъ, който давамъ сила на живота. Ако ме слушате, хора ще станете, ако не ме слушате, сила нѣма да ви дамъ. Майката като говори на детето, казва: Азъ съмъ онова сжщество, което давамъ топлина нося животъ въ себе си. Ако ме слушашъ, твоята сила ще се обнови съ животъ. Детето слуша майка си. Бащата казва: Азъ съмъ, който нося свѣтлина въ мене, никакво знание не може да влѣзе. Ако вие ме слушате, ще имате всичкото знание, не изведнажъ. Ние нѣма да живѣемъ единъ вѣкъ, единъ день, единъ часъ една седмица.

Сегга като седите, не може да се освободите, казвате, че не може да се отречете. Зима иде, какво ще се прави, вжглища трѣбватъ. Имата иде, иде. Една майка, която иде, че вкара децата да учатъ, снѣгътъ, вѣтрътъ, студътъ сж пржици, съ които ги каратъ да учатъ. Вжглищата сж предметъ, който учатъ отъ какво сж направени създадени тия вжглища. Тѣ сж изомачени вжглища. Има единъ свѣтъ, дето живѣятъ децата. Детето ще донесе единъ плодъ, тури го въ печката и тя гори. Плодътъ гори безъ да изгаря. День два три гори, не изгаря. Извади го отъ печката, престава горението. Не е ли хубаво да имате по едно плодче. Дойдешъ, носишъ плода въ джоба си, извадишъ го, туришъ го въ печката, стоплишъ хората. Извадишъ го, туришъ го въ джоба, излѣзешъ. Вие казвате: Това е хиляда и една нощъ. Не мислите, че туй, което и писано въ хиляда и една нощъ не е реално. Ако преди години нѣкой кажеше, че дѣски ще говорятъ, наричатъ го радио, щѣха да кажатъ, че е лудъ. Единъ турчин като слушалъ радиото, казва: Кога дойде, кога турски научи да говори. То е

единъ фокусъ, който събира човѣшката речъ. Тя иде отдалече ,

Когато азъ говоря за любовта, свързвамъ я съ онзи процесъ, азъ считамъ любовта за майка въ свѣта. Човѣкъ най-първо трѣбва да се запознае съ любовта. — Първото нѣщо. Следъ туй ще се запознае съ истината, най-после ще се запознае съ мъдростта. Мъдростта това е бащата, който ще дойде. Когато бащата дойде въ свѣта, цѣлата вселена ще бѣде нова. Сега не искамъ да говоря за ~~наши~~ мощнитѣ бащи, които имате. Оставете се отъ тия бащи и майки, които ~~умират~~ не ги свързвайте. И тѣ сж добри. Когато мислишъ за онзи великъ баща, който живѣе въ всичкитѣ бащи, за онази велика майка, която живѣе въ всичкитѣ майки, когато говорите за вашитѣ сестри и братя подбъзбирайте онзи, който живѣе въ истината, въ свободата. Онзи, който ви е братъ или сестра, той ще ви даде свобода. Баща е, който носи знание въ свѣта. "Всичкитѣ ще бѣдатъ научени отъ Бога Пъкъ Божествената майка е, която дава животъ.

Вие сега помъ се разболѣете, тичате при ~~дентеръ~~ лѣкаръ. Нѣмамъ нищо противъ лѣкаритѣ. Лѣкаритѣ сж много добри хора. Не взематъ много. Като платишъ сто, или двеста или триста лева, туй, което лѣкарътъ ще ти даде струва хиляди. Азъ съжалявамъ лѣкаритѣ. Ти отивашъ при него и той само да те пипне, отъ него излиза енергия. Тѣ сж се наплашили като отъ чума бѣгатъ. Казвате: Изяде ме, ~~като-отъ-ч~~ много пари взе. Не взема много. Нѣкой лѣкаръ даже като погледне не иска пари човѣкътъ. Всѣки отъ васъ го подозира, гледате го като нѣкой обирникъ. Той този лѣкува онзи лѣкува, никой нѣма да благодари, да-неже- казвате: Толкозъ време пари взема, нищо не помага, изяде ме. Лѣкаритѣ за бѣдеше ще пишатъ на вратата; Всѣки, който дойде въ моята лѣчебница стая, ако нѣма вѣра въ мене, да си върви. Ако има вѣра, ако носи вѣрата на Бога, да влѣзе. Ако нѣма вѣра, да си върви. Той трѣбва да бѣде написано. Или лѣкарътъ му каже: Каквото обичашъ. Той като мине, какво трѣбва да дадешъ на единъ човѣкъ?, който ти направи една услуга. Каква услуга му направи? Хвърли му вжето, държи с си за вжето. Той се хване за вжето, азъ го тегля. Казва: Какво си направилъ. Гладенъ е човѣкътъ, дай му хлѣбъ, не го учи, какъ да яде. Тури му най-хубавия хлѣбъ, тури му най-хубавитѣ плодове, остави го той да яде. Той е специалистъ. Нито се разправяй за колко време той ще свърши. Туришъ му да яде, остави го по свобода човѣка. Най-малко му дай единъ часъ. Казвашъ: Време нѣмамъ, чиновници. Какво вършимъ съ всичкитѣ наши чиновници. То е губене на време чиновницитѣ. Тази работа за единъ часъ на день може да се свърши. Другитѣ петъ-шестъ часа сж празна работа. Сега това не е упрѣкъ. Онѣзи, които насъ сж ни предали мисълта на живота, криво сж ни възпитали. Ама ти внасяшъ грижа въ тази мисълъ. За да мисля: азъ трѣбва да мисля, че този човѣкъ ме обича. За да този човѣкъ има знание, ще ми даде отъ туй знание. Този човѣкъ живѣе въ истината, ще ми даде свобода. Туй разбирамъ да мисли. Ако идешъ при единъ човѣкъ, който живѣе въ любовта, въ мъдростта, въ истината, този човѣкъ поздрави го, веднага той ще ти послужи.

Сега вие ще кажете, че хората, които вѣрватъ и хората, които не вѣрватъ, тѣ се отличаватъ. Никакъ не се различаватъ. Въ божествения животъ на земята нѣма абсолютно никаква разлика. Онзи, който не вѣрва, не диша ли посжия начинъ, както вѣрващиятъ? Отзи, който не вѣрва, не приема ли свѣтлината? Онзи, който не вѣрва, не яде ли? Онзи, който не вѣрва, не спи ли? Онзи, който не вѣрва, кѣща нѣма ли? Даже онѣзи, които не вѣрватъ иматъ по-хубави кѣщи, по-хубави дрехи, по-хубави обуща. Вѣрващитѣ сж съ скжсани дрехи. Значи невѣрващитѣ сж по-искрани хора. Ти не вѣрвашъ, пъкъ казвашъ, че вѣрвашъ. Та ти употребявашъ

бѣлитѣ лъжи. Казва: Не вѣрвамъ, не съмъ виждалъ този Господъ. Той отвѣтъ не го виждалъ, но всѣки денъ го приема по петнадесетъ пѣти на минута. Господъ влиза и излиза отъ него навънъ. На мнозина съмъ казвалъ: Всѣки единъ човѣкъ, който диша може да стане или единъ отличенъ пѣвецъ, Особени начини и правила ще спазишъ, ще изкарашъ гласа си. Въздухътъ съдържа музика въ себе си. Ти приемашъ въздуха безъ любовъ, изпращашъ го навънъ безъ любовъ. Ти приемашъ въздуха безъ свѣтлина и го изпращашъ пакъ въ мрачина. Ти приемашъ истината, свобода не си давашъ тя да се прояви. Дойде единъ приятелъ, говори ти. Вѣрвай му. Той ти каже тъй: Азъ не вѣрвамъ въ Бога. Той те опитва. И въ Божествения свѣтъ, казва, не вѣрвамъ. Той те опитва. Той ти казва: Азъ отъ музика нищо не разбирамъ. Опитва те, много знае. Казва: Азъ съмъ невежа, не разбирамъ. Опитва те.

Веднажъ азъ въ своитѣ изследвания имахъ една опитностъ. Това бѣше въ Пловдивъ, отивамъ да правя своитѣ изследвания, замислилъ съмъ се, отивамъ при единъ полковникъ. Азъ като се приближавамъ, едно голѣмо куче ми налага ржката. Азъ го гледамъ и то ме гледа. То казва: Да ти стисна ли ржката? Турило си цѣбитѣ, държи ми ржката. Казвамъ: Ако ми стиснешъ ржката, ще спечелишъ ли нищо. Нѣма да спечелишъ нищо, защото кждето ти отивашъ и азъ искамъ да влѣза. Казвамъ: На мене като отвори полковникътъ ще влѣзешъ и ти съ мене. Добре, тогава ще станемъ приятели. Щомъ ми отвори, казвамъ: Пусни да влѣзе и кучето. То било тѣхно. Не че станахъ причина, но то е тѣхно, ходило нѣкъде, че дошло, иска да влѣзе. Сега когато се говори за животнитѣ, трѣбва да се разбираме. Разбирамъ радиото, онази тънката мисль която иде. То е единъ материаленъ апаратъ. Кучето е само единъ апаратъ, но туй, за което азъ ви говоря, то е мисльта, която иде чрезъ него отвънъ. Въ дадения случай азъ попадамъ въ този центъръ, разговарямъ се съ тия същества навънъ. Защото колективно всичкитѣ нисши същества сж разумни, колективно действуватъ тѣ. Въ даденъ случай ти туришъ ржката. Разумността е въ ржката. Тази ржка за да натисне, зависи отъ мисльта вътре. Ако мисльта е свѣтла, ако сърдцето е нѣжно, ржката върви по единъ начинъ. Тя се подчинява на този законъ на мисльта. Ако нѣма тази свѣтлина, ржката е груба; ако има тази свѣтлина и топлина, ржката е топла, мека е ржката. Когато ени се изгубва тази свѣтлина и топлина, ржката става груба. Гледайте ржцетѣ ви да станатъ меки. Тѣ не може да станатъ меки, докато нѣмате свѣтлина. Тѣ не може да станатъ меки, докато нѣмате топлина. Тѣ не може да станатъ меки, докато нѣмате сила.

Най-първо ще обичате децата, да придобиете сила. Ще обичате майката, да придобиете топлина, ще обичате бащата, да даде свѣтлина. Следователно, човѣкъ, който нѣма обича къмъ децата, той бждеше нѣма. Казва: Не сж мои тия деца. Всичкитѣ деца трѣбва да ги обичашъ. На нѣкое животни детето ще го погалишъ, ще го потупашъ, като го видишъ, на нѣкои птиченце ще поглади детето. Колкото и малко да е, то е разуменъ центъръ. Единъ малъкъ подеръкъ ще приемешъ. Това сж Божествени закони, които трѣбва да се спазватъ. Тогава ние ще останемъ като старитѣ хора, искате да идете въ оня свѣтъ. Въ оня свѣтъ едва сж могли да влѣзатъ 24 старци. Като се свърши нашата епоха отъ създаване мира до края на свѣта само на единъ човѣкъ ще позволят да влѣзе въ оня свѣтъ. Вие мислите старитѣ да влѣзатъ въ оня свѣтъ. Лжежете се. Затуй ви казвамъ да се откажете отъ старостъта, за да влѣзете въ другия свѣтъ. Како стари вратата е затворена за васъ.

Блажени нишитѣ духомъ, блажени децата. Като малки деца трѣбва да станете, за да влѣзете. Старитѣ вече ще се откажете отсега още. Ще кажешъ: Не съмъ старъ, отказвамъ се отъ старостта, отказвамъ се отъ бѣлитѣ коси, които сж емблема на слабостъ на ума, ~~кенте-еж-емблема-на-слабеетъ~~ отказвамъ се отъ слабитѣ крака, които сж емблема на безсилие. Отказвамъ се отъ че не мога да ямъ, постя. Пости стариятъ човѣкъ, зжби нѣма, не може да яде. Той зжби трѣбва да има, трѣбва да има желание да яде, че тогава да пости. Постъ ось. Ако постътъ не е ось, нищо не струва. Постъ безъ ось нищо не струва, Ако постътъ подразбира единъ зрѣещъ плодъ, условията, при които може да стане най-добриятъ плодъ, постътъ трѣбва да го ценишъ, то е нѣщо мощно въ човѣка. Всички сте постили, за да добиете свѣтлина. Свѣтлинаа носи красота. Всички сж постили да добиятъ мекота и топлина трѣбва. Топлината създава мекота въ човѣка, създава пластичностъ въ човѣшкото лице, въ човѣшкия организъмъ. После всички сж постили да добиятъ сила. Силата дава потикъ да се прояви човѣкъ.

Казвамъ: Ако искате да добиете енергия, обичайте децата. Ако искате топлина, по нѣкой път ржцетѣ ви сж студени. краката ви сж студени, ~~не обичате~~ майкитѣ, ще обичате женитѣ. Жена жена да обича. Жени жени не се обичатъ. Жена на жена вѣра не хваща. Азъ ги виждамъ въ всичкитѣ свои изследвания това съмъ видѣлъ: жена на жена вѣра не хваща. Оженената като дойде друга жена, вѣра не хваща. Тя не хваща вѣра, защото и тя като иде на друго мѣсто и на нея вѣра не хващатъ. Мжжъ на мжжъ вѣра не хваща. Трѣбва да се освободите отъ това. Атавизъмъ е това. Сега азъ не сждя свѣта, но изяснявамъ нѣщата. Трѣбва да излѣземъ отъ онова заблуждение.

Да дойде знанието, което бащата носи. Да дойде онязи любовъ, онази мекота, която майката носи. Да дойде онази сила, която децата носятъ. Въ децата нѣма изкуственостъ. Детето ще дойде, прегърне майка си. Туй дете предава нѣщо отъ себе си. Когато детето изгуби своята пластичностъ, то губи силата си. До две години децата кж князе, после започватъ да ги разжалватъ, изгубватъ отъ тази сила, докато детето стане редови, каратъ го това да направи, онова да направи. Ако не слуша наказание има.

Сега какъ ~~се~~ предавало Христовото учение, отъ този начинъ трѣбва да се откажете. Той е безполезенъ. Преставлението е полезно въ даденъ случай, но въ свѣта съ преставление не става. Хубавъ е единъ портретъ, но временно този портретъ нито живитъ носи, нито може да те нахрани. Хубавъ е единъ скжпоцененъ камъкъ, но какво ще ти донесе? Щомъ го продадешъ, ти ще си създадешъ едно нещастие. Скжпоценниятъ камъкъ не обича да го продавашъ. Ти като го държишъ, той ти помага. Като го продадешъ, изгубвашъ щастieto. Докато държишъ истината въ себе си, тя ти помага, Искашъ да питашъ нѣкои хора, туй което пѣешъ, хубаво ли е, .Що ще питашъ хората, Питай ухото. Питай сърдцето. Щомъ пѣешъ хубаво, разположенъ си. Всички като погледнешъ, сж доволни. Нѣкой човѣкъ казва: Много мекъ погледъ, много добре ме погледна. Като се ржкуваме, всички знаемъ, какви сж хората, нѣма скрито покрито. Всичкитѣ хора нѣматъ желание да се проявятъ правилно, страхуватъ се да се проявятъ. Страхътъ той е на мѣсто отвѣнъ. Страхътъ трѣбва да сжществува, когато направимъ една погрѣшка, да знаемъ, какъ да я поправимъ. Страхъ за любовни работи не трѣбва да го питае. Какво трѣбва да пѣемъ, не питай страха. Какъ трѣбва да поправишъ погрѣшката, питай страха. Той може да ти бжде много добъръ учителъ. Ако питашъ страха, какво трѣбва да правишъ,

Какъ да възпитавахъ хората, той ще ти даде много криви методи.

Та казвамъ: Повикайте вашия баща въ ума свѣтлината. Повикайте вашата майка топлината въ сърдцето си, повикайте и децата въ вашия духъ, тѣ ще ви научатъ на това, което се нуждаете. Най-първо никога не казвайте: Този човѣкъ е нежека. Може да го кажете. Никога не мисли, че единъ човѣкъ е по-невежа отъ тебе. Турете: колкото азъ съмъ невежа, толкова и той е невежа. Колкото азъ съмъ добъръ, толкова и той е добъръ. Колкото ти си добъръ, толкова и тѣй е добъръ. Колкото ти си невежа, толкова и той е невежа. Колкото ти си ученъ, толкова и той е ученъ. Подъ думата учение азъ разбирамъ въ даденъ случай да знае човѣкъ. Кой е ученъ човѣкъ. Боленъ е човѣкъ, силата седи въ онова лѣкарство, което може да помогне на човѣка. Може да употреби едно лѣкарство, второ, трето, не върви.

Ще приведа единъ примѣръ за единъ нашъ братъ, който носи името на нашия братъ Симеонъ. Той бѣше отъ ененско отъ Беброво, много набоженъ човѣкъ, по-набоженъ отъ нашия Симеонъ. По-набоженъ бѣше, че искаше да мине презъ Търново съ кадилницата да кади тамянъ, пъкъ този не го интересуватъ тия работи. Единъ день излѣзълъ да се разхожда. Въ Беброво изкарали едно стадо и една буга има. Той отива и казва: Азъ ти заповѣдвамъ въ Името на Исуса Христа да не мучишъ. Той иска да не мучи бугата. Казва му бугата: Кой те прати тебе да ме безпокоишъ. Като го натиска на земята съ рогата, този Симеонъ се намира въ трудно положение, казва: Не помага Христосъ, щѣше да ме смачка. Дошълъ говедарьтъ съ своя кривакъ и като ударилъ нѣколко кривака по гърба на бугата, освободилъ се. Христосъ съ кривакъ дойде. Говедарьтъ бѣше Христосъ. Този Симеонъ трѣбваше по-напредъ да се упражни, когато бѣше малка бугата, да я хване за рогата, че като стане голѣма да може да се справи. Той започва като е голѣма бугата. То се иска мускулна сила. Този Симеонъ не обичаше жена си. Той казваше, че иматъ нѣколко деца и жена му искала още деца, той не иска. Той не обича туй дете да се роди въ дома му, той не иска да се бори съ бугата.

Азъ ви говоря: Ония нѣща, които сѣ опредѣлени отъ онзи великъ баща на вселената трѣбва безъ никакво противоречие да изпълнимъ. Не нашето желание да имашъ деца, онова, което е опредѣлено да стане, стори му пътъ. Услужи на всички онѣзи, на които Господъ иска да послужишъ. При този начинъ на постъпване трѣбва да престанатъ тия ежби, които съществуватъ. Че какъ ще се оправи свѣтътъ? Чрезъ обичта на майката. Какъ ще се оправи свѣтътъ? Чрезъ обичта на бащата. Какъ ще се оправи свѣтътъ? Чрезъ обичта на децата. Децата трѣбва да обикнатъ свѣта, бащите трѣбва да обикнатъ свѣта и майките трѣбва да обикнатъ свѣта. Всѣки може да направи единъ малкъ опитъ. Вие възприемате въздуха, но въздухътъ винаги носи скрита една енергия. И топлина носи и свѣтлина носи. Но ако вие въздуха, който дишате, не го обичате, той нищо не дава. Той ще влѣзе и ще излѣзе, ако го обичате, ще остави нѣщо, ако не го обичате, нищо не оставя. Въ въздуха има съзнание. Ти ходишъ по земята, ако ходишъ съ любовъ земята се затваря за тебе, нищо не ти дава. Ако ти е приятно да ходишъ съ любовъ, ще отнеме отъ тебе непотрѣбно, ще ти даде потрѣбното. Ако и свѣтлината не обичашъ и тамъ е скритиятъ законъ. Тя има скрито богатство. Тя нѣма да ти даде, което искашъ. Всѣко нѣщо, което правишъ, прави го или отъ любовъ къмъ майка си, или отъ любовъ къмъ баща си или отъ любовъ къмъ децата. Има известни мисли въ насъ, които идатъ отъ първия центъръ въ свѣта, отъ свѣтлината. Има известни чувства, които идатъ отъ втория центъръ отъ топлината като майка. Дето и да идете има известни постъпки въ свѣта, които идатъ отъ исти-

отъ истината, която носи свобода.

та казвамъ, сега туй, което ви говоря е мъчно за приложение. Не мислете, че е лесна работа. Мене ми разправяше единъ ученъ човѣкъ, професоръ. Азъ млад човѣкъ съмъ, съ сила, но единъ день ме хвана задуха. Половинъ часъ ми взе да се кача по стълбата. Една се качвамъ на едното стъпало. Чудя се, къде ми отиде силата. Замахъ на старъ дѣдо, краката не държатъ. Та казвамъ: Младостта не е достояние на земята, на материята. Тѣй както радиото се възприема, но то не произвежда мисълта самата мисълъ, тѣлото не произвежда, събира нѣщата за проявление. Казвамъ: Туй, което иде, е отвънъ. Любовта служи камо като връзка. Засега тази връзка трѣбва да опитаме, оттамъ идатъ Божитѣ блага, да имаме прѣма вѣрна общение. Има една беседа "Общение съ Бога". Чудни сѫ хората, като казватъ: Какъ да служимъ на Бога! Възприемашъ въздуха, не Му благодаримъ. Възприемашъ топлината, не Му благодаримъ. Възприемашъ свѣтлината, не Му благодаримъ. Сила ти далъ, не благодаримъ. Всичко това приемашъ, навсѣкъ де приемашъ, нищо не плащашъ. Казвамъ: Азъ съмъ свободенъ духъ. Слушамъ ги да казватъ: Свободни души сме. Трѣбва да знаете: въ свѣта свободенъ е онзи, който обича любовта, Свободенъ е онзи, който обича свѣтлината. Свободенъ е онзи, който обича свободата. Свободенъ е онзи, който обича живота. Свободенъ е онзи, който обича знанието. Свободенъ е онзи, който обича движението. Свободенъ е онзи, който приема учението. Свободенъ е онзи, който работи. Имашъ единъ приятелъ, той се занимава съ окултна наука. Преди да бѣше се оженилъ, горѣше му сърдцето, като говори азъ само го слушахъ. Но като се ожени, изчезна поезията къмъ женитѣ Рекохъ, защо изчезна, да не си обралъ жена си. Казва: Направихъ една погрѣшка. Тя обичаше накититѣ, бѣхъ ѝ подарилъ единъ накитъ, нѣмахъ пари продадохъ го. Казвамъ: Азъ ще ти купя другъ. Туй, което въ женидбата си далъ, не го вземай назадъ, нищо повече. Ние сме хора, които вземаме назадъ. Не е хубаво, трѣбва да се създаде характеръ. Не вземай онова, което си далъ. Не вземай онова, което Богъ му далъ. Той се пече на слънце, не заставай предъ него. Когато отишълъ Александъръ Македонски при Диогена, казва: Казва услуга може да ти направя. Казва му Диогенъ: Моля, не ми затуляй слънцето. Ти затуляшъ слънцето, нищо не може да дадешъ. Като дойде до единъ човѣкъ, постави се, както той обича. Още като вървишъ, да знаешъ, отъ коя страна тѣй обича да се отбиешъ. Той обича да се отбиешъ въ лѣво, ти се отбиешъ надѣсно, или той обича да се отбиешъ надѣсно, ти се отбивашъ налѣво. Значи схващайте, какво той обича. Още като идешъ този човѣкъ не обича много да говори. Ти не ходи да разправяшъ, че си жененъ, че деца имашъ, че си страдалъ. Остави тия работи. Конкретно като на единъ разуменъ човѣкъ говори. Сега този методъ трѣбва.

Азъ ако имахъ школа щѣхъ другояче да подема работата — тази лекция. Щѣхъ да я нашаря съ малки пѣснички, щѣхъ да ви накарамъ да пѣте, да видя, колко сте възприели. Като ви гледамъ, казвате: Бамбашка тази работа. Въ школата сѣсемъ другояче ще бѣде. Сега борите се. Питали едного, знаешъ ли къде има вода. Че какъ знаешъ. — Въ оня баиръ или има вода, или нѣма. Азъ този го познавамъ, или живѣе добре, или не живѣе добре. Нали и азъ казвамъ: Жената не живѣе добре. Нѣкой пѣтъ азъ говоря: Я живѣятъ добре, я не живѣятъ. Азъ виждамъ, че жената не живѣе добре, мъжътъ живѣе. Щомъ жената не живѣе добре, той се омѣня, хармония има, даватъ си на заемъ. Жената обеднява. Мъжътъ е бакалинъ, жената взема отъ него и го обича повече. Ако не живѣе добре, обича мъжа си; ако живѣе добре, не обича мъжа си. Жената, която живѣе добре, не обича мъжа си. Вие ще ме разберете криво. Жената обича единъ мъжъ, който внася свѣтлина, просвѣта. възприема широко. Жената обича мъжа, който

дава топлина, обчила я хубаво, съ топли дрехи. После да дава сила, гъвкав да бжде обича този мъж. Сила не дава, дрехи не дава, иска да го обича. Законът е се сжиятът — както за жената, така и за мъжа. Един мъж не може да обича една жена, която не ~~дава~~ внася свѣтлина и топлина и сила. Трѣбва да знаете тази работа. Безъ жена не може да живѣе. Ако ще намѣри нѣкой отвѣнъ.

Сега ще направятъ единъ комитетъ отъ жени, понеже новиятъ редъ иде на земята, стариятъ редъ фашизмътъ навѣнъ, гонятъ го. Фашизмътъ наричамъ затворенитѣ интервали. Българскиятъ народъ отъ години е съ затворени интервали. Сега едва има отворени интервали на хармонията. Единъ комитетъ отъ десетъ жени. Първата председателката ще иде да каже на мъжа: Много добра жена имаш, цена нѣма. Ще си замине. На другия день друга ще иде. Ще каже: Много умна е жена ти, като нея нѣма. Десетъ жени като се извървятъ да му говорятъ по този начинъ, ще започне да вижда тия качества въ жена си. Вие сега жененитѣ воювате срещу женитѣ си. Мъжътъ воюва съ мъжа. Какъ ще се оправи свѣтътъ? Комитетъ десетъ мъже и десетъ жени. Нѣма както сега: Ти ~~да~~ му намѣришъ слабата страна, че го върти. Да нѣма въртене вече. Земята се движи около слънцето, слънцето ѝ дава нѣщо. Слънцето привлича земята съ своята свѣтлина и съ своя животъ. Земята привлича месечината, движи се около нея. Въ земята има повече животъ отколкото въ месечината. Въ месечината много мода има, модаджия е. Всички, които служатъ по пхтя на месечината, сѣ модаджии. Не е лошо една мода. ~~Така~~ животътъ нѣма условия за прогресъ. Фантазии, колкото искаш романи колкото искаш, небивалици може да си създадешъ, но нѣщо реално конкретно, не може. Единственото нѣщо, което дава конкретенъ резултатъ това е слънцето. Задъ туй слънце седи друго слънце, което хората не сж виждали.

Азъ съмъ виждалъ, идвали сж жени при мене да се оплакватъ отъ мъжете си. Азъ зная тя срещнала единъ много благороденъ мъжъ, той още на пхтя щѣше да ѝ помогне. Благодарение на него азъ я приемамъ. Ако той не бѣше я срещналъ, нѣмаше какво да я приемамъ. Казва: Бждете добъръ, дайте ѝ добъръ съветъ. Мъжътъ има отлични качества, много добъръ човѣкъ. Тя казва: Съ другитѣ сж външнитѣ хора е много добъръ, съ мене не е добъръ. Казвамъ: Шомъ е добъръ съ другитѣ, ще лжде добъръ и съ тебе. Ако съ външнитѣ не е добъръ и съ тебе не може да бжде добъръ. Когато всичкитѣ хора зж здрави, само единъ е боленъ, тази болестъ се лжува. Когато всичкитѣ сж болни, само единъ е здравъ, тази болестъ не се лжува. Докато цѣлиятъ свѣтъ е добъръ, само вие сте боленъ, белестъта е на мѣсто, цѣръ има. Цѣлиятъ свѣтъ е здравъ, или цѣлия строй се смѣня. Днешниятъ день показва, че небето е разположено къмъ насъ навсѣкжде по свѣта. Всички тия разумни сжества гледатъ по кой начинъ да убедятъ хора да се обичатъ. Казватъ: Безпредна е войната, безпредметни сж тия ежби, безпредметни сж умираниранията, безпредметни сж операциитѣ, които се ~~вършатъ~~, безпредметна е хуканицата. Нѣщо ново трѣбва. Искатъ по хубавъ начинъ да ги убедятъ. На хрѣмеля нѣма никакъвъ смисълъ. Казватъ: Дали е реално, тѣзи мисли, които имаме, дали сж реални. Колко хиляди страдания ни донесоха тия мисли. Не че сж лоши мислитѣ. Не разбраха тия мисли.

Женишъ се за една жена. Може да ти е дадена за петъ години, може да ти е дадена за една година, може да ти е дадена за 20 години, но не повече отъ 120 години. Тя трѣбва да се освободи отъ тебе. Ти ще ѝ туришъ единъ юларъ, казвашъ, Тя е моя жена, нахждето ходи дедективи подиръ нея, да не ходи съ другитѣ мъже. Ако твоята жена не се запознае съ любовта на другитѣ мъже, тя не може да живѣе съ тебе. Всичкитѣ мъже сж единъ мъжъ. Ако една жена

не обича всичките мъже, ,тя не обича своя мъж. Всичките жени представят една жена. Когато говоря всички, не разбирам раздробление. Азъ разбирам онзи фокус. Да обичашъ всички, значи въ този малкия фокусъ всички се концентриратъ вътре. Този фокусъ на разумността ти да обичашъ, не голѣмия свѣтъ. Казва се, че какъ ще обичамъ по цѣлия свѣтъ. Всичките хора въ свѣта образуватъ единъ малкъ фокусъ. Този фокусъ на любовта ще обичашъ. То е лесна работа. Всичките хора по земята не може да обичашъ.

Сега азъ ви говоря да ви услуга. Често имате главоболие. То произтича отъ факта, че вие нѣмате право отношение къмъ свѣтлината. Често ви боли и коремътъ, нѣмате право отношение къмъ любовта. Често ви болятъ ръцетѣ, краката, нѣмате право отношение къмъ свободата; къмъ истината. Три отклонения има, отъ които се раждатъ болеститѣ. Когато нѣма вътрешна хармония съ свѣтлината, ражда се главоболие. Когато нѣма вътрешна хармония съ любовта ражда се коремоболие. Когато нѣма вътрешна хармония съ истината, тогава идатъ всичките болести, въ ръцетѣ, въ краката, въ прѣститѣ, навсѣкжде. Да приложимъ любовта, да обикнемъ, да дойдемъ въ съгласиесъ любовта. Теоритически поне да приемемъ, да кажемъ: Може да обичаме хората. Единъ математикъ ще допусне енъ пати да умножи. Невъзможно е изведнажъ, но постепенно. Защо е невъзможно? Невъзможно е, значи умътъ ти не работи, сърдцето ти не работи, волята ти не работи. Щомъ умътъ ти работи, щомъ сърдцето ти работи, щомъ волята ти работи, всички нѣща сж възможни. Туй е сега приложението. Коя религия е права, мене не ме интересува. Въ дадения случай се интересувамъ отъ въздуха, който има отношение къмъ мене и азъ имамъ отношение къмъ него. Мене ме интересува свѣтлината, която има отношение къмъ мене и азъ имамъ отношение къмъ нея. Вие се интересувате отъ свѣтлината, която се интересува отъ васъ, отъ топлината, която се интересува отъ васъ, отъ силата, която се интересува отъ васъ, не ое интересувате отъ далечни работи, кой религия е права. Осавете тия работи. Религиитѣ нека живѣятъ за себе си. Отива единъ български свещеникъ съ китка босилекъ да рѣси. Казва: Дѣдо попе, не искамъ мене да ме рѣсишъ, детето е болно, него рѣси. Нали здраве носишъ, Порѣси детето да му мине. Колкото искашъ 100, 200, 300, ще ти дамъ. Казва: Азъ не се нуждая отъ рѣсене, То е болно, болнитѣ се нуждаятъ отъ рѣсене. Той ще го порѣси, пкъ нѣма да оздравѣе. Та казвамъ: Като влѣзете въ вашата босилкова китка търсете болнитѣ хора, нарѣсете ги. Като стане блниятъ, ще те намѣри. Нѣма човѣкъ въ свѣта, на който да направимъ добро, че да не се отплати. Всичките души иматъ благородни черти, всички се отплащатъ. Азъ искамъ да ви насърдимъ.

Да мислимъ добре за хората, за които Богъ мисли добре. Да мислимъ добре за всички ония хора, за които Богъ мисли добре. Богъ, който живѣе въ насъ, мисли добре въ насъ. Да подържаме неговата мисль въ насъ, да подържаме Неговата желание-въ-насъ-свѣтлина въ насъ. Да подържаме Неговата топлина въ насъ, да подържаме Неговата сила въ насъ. Туй е реалното, туй е новото убеждение. Каква ще бъде новата религия?—Любовта, обичъ къмъ любовта. Обичъ къмъ мъдростта, отъ която иде знанието. Обичъ къмъ истината—Що е ея истина? Истината е свѣтъ на безсмъртие. Любовта е свѣтъ на безсмъртие. Мъдростта е свѣтъ на безсмъртие, нищо повече. Тамъ има блаженъ свѣтъ, дето нѣма смъртъ. Щомъ влѣземъ въ живота, въ живота вече им възможности. Не че животътъ носи смъртъ. Въ сегашния животъ, понеже не спазваме законитѣ, има възможность смъртъта да ни намѣри.

Смъртта винаги иде да ограби човъка. Каквото и да се говори, Христосъ, който
беше толкова богатъ, раздаде всичко, обраха Го, последното, което имаше, всичко
Му взеха. Сега казвате да дойде Христотъ втори път. Азъ да ви покажа, защо
нѣма да дойде. Той не иска да го обертъ втори път. Нѣщата само веднажъ
ставатъ. Веднажъ да ме обертъ, втори път е безпредметно. Сега да слѣзе на
земята, трѣбва любовъ. Ако ние не сме готови да любимъ Христа, да виждаме
Христа въ всѣки братъ, въ всѣка наша сестра, въ всѣко дете, какъ ще дойде.
Че пострадалъ Христосъ. Пострада защо? Не Го обичаха хората. Кървавъ потъ из-
тече отъ Него. Всичкитѣ хора страдаме, имаме страданията на Христа. Сега цѣл-
ятъ свѣтъ пролива се човѣшка кръвъ. Милиони хора измиратъ. Милиони кръвъ
килограма кръвъ има пролѣта. Не съжалявамъ това. Тя сж нѣща неизмѣнни. Тази
кръвъ се събира. Всичката пролѣта кръвъ е събрата, нито капка кръвъ нѣма да
иде напразно. Тя ще се употреби. "Съгласнитѣ, казва Христосъ ще дойдатъ, но
горго на онова, чрезъ когото дойдатъ". Кръвта е пролѣта, но горко на онѣзи
които станаха причина да се пролѣе. Азъ несъмъ за онази кръвъ, която излиза
преждевременно. Докато не свърши работа, кръвта да стои. Казвамъ: Пазете ваш-
та кръвъ да свърши работата добре. Пазете вашитѣ най-хубави мисли да свърша-
ватъ работата добре. Пазете вашитѣ чувства и постѣпки да свършатъ онази
благорадна работа, за която сте дошли тукъ. Предъ васъ ще се отвори единъ
свѣтъ, ще влѣзете въ свѣта на децата. Имате възможности. Ако не станете като
малкитѣ деца да минете презъ вашата Божествена сила, тогава вие нѣмате
разбиране. Искамъ тази сутринъ вие да се ползвате. Всички, както ви виждамъ,
имате нужда. Обичайте свѣтлината. Кажете: Колко е добъръ нашиятъ небесенъ ба-
ща! Като приемешъ въздуха кажи: Колко е хубавъ. Като приемешъ водата, кажи:
Колко е хубава. Като погледнешъ и видишъ хората, навсѣкжде да виждашъ краси-
вото. Като срещнешъ боленъ човѣкъ, ще кажешъ: Колко е добъръ Господъ. Еднага
да се промѣни неговото състояние. Какъ може да стане? Магия има. Азъ да ви
кажа, какъ става тази магия. Мене ми разправяше другъ, азъ на васъ ще разпра-
вя. Срещамъ единъ казва: Обезсърдчихъ се, не ми се живѣе, всички философи съмъ
челъ, нѣма смисълъ, ще си тегля единъ куршумъ. Азъ не му казвамъ нищо. Казвамъ:
Кога си намислилъ да се самоубиешъ. Показвамъ му една касия съ 100-200 ан-
глийски златни лири. Турямъ я въ джоба му. Той цабѣлязва нѣщо тежко въ джоба
си. Като бръкне и извади кесията, изведнажъ се измѣни разположението му, не
мисли да се самоубива. Казва: Откъде влезе? Започва да чете, казва: Брей имало
добри хора. Ще ида да се наямъ сега. Отива въ гостилница, после казва: Ще си
срѣбна малко винце. Ето магията. На този дай му 250 лири, ще спасишъ живота
му. Преди години дойде единъ, вземаше пари на заемъ. Казва: Азъ искамъ да се
самубия. Рекохъ: Защо. - Имамъ да плащамъ, пкъ не може да ги платя. Колко имамъ
да плащамъ? - Две хиляди. Ами ти ще продадешъ душата си на дявола за петъ
пари. Давамъ я, измѣчихъ се. Казвамъ му: Ами за две илйди продавашъ ли си душа
та на мене. - Продавамъ я, какъ нѣма да я продамъ, дай паритѣ. Дадохъ му две
хиляди лева и купихъ една душа. Не се уби този. Ще кажете: Глупави работи. Не
сж глупави, то сж примѣри. Направете най-малкото добро. Не се срами да дигнешъ
единъ косъмъ отъ земята. Не се срами да дигнешъ една сламка отъ земята. Не
се срами на една правя да ѝ послужишъ. послужи на сухото листо, на единъ плодъ
служи. Нѣкой хвърлилъ единъ плодъ, вземи го. изми го тури го нѣкжде на
нѣкой камъкъ, направи услуга. Ние съвременнитѣ хора обичаме да правимъ доб-
ро на голѣмитѣ хора. Като пишемъ писма до нѣкой голѣмъ човѣкъ, почеркитѣ е
много добъръ, много хубаво и писмото. До обикновенитѣ хора направимъ едно

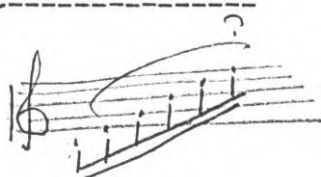
подхлъзване. Някой позхвърлил една ябълка, тя е едно ниеме любовно писмо. Вземи я, обий я, занеси я въ къщи, запознай я съ децата, ако имаш деца, ако нѣмаш деца, запознай я съ своята възлюблена. Ако не е облѣчена хубаво, запознай я съ нѣкое говедо. За предпочитане е да я изяде нѣкое говедо, нека си похапне, да помни тази коза или овца, когато си ѝ далъ една ябълка.

Σ Ние съвременнитѣ хора не сме дошли още да приложимъ любовта. Комитетъ трѣбва, представителъ трѣбва да бѣде на силния, да има най-голѣма свѣтлина, да има най-голѣмата топлина, да има най-голѣмата сила. Кой ще бѣде предстанителъ? Който има най-голѣмата свѣтлина, най-голѣмата топлина и най-голѣмата сила. Другитѣ постепенно да се наредятъ. Това е правилото. Не туряйте слаби хора да учители. Онѣзи, които иматъ най-голѣмата свѣтлина, най-голѣмата топлина и най-голѣмата сила турете за майки. Като си слабъ не вземай високо мѣсто, слѣзъ на ниско. Като станешъ силенъ, иди. Силнитѣ хора на работа, силнитѣ хора трѣбва да ходятъ на чивитѣ да се благословятъ. Силнитѣ хора, които има топлина, които сж силни въ топлината, да отидатъ да отоплятъ къщата на слабия. Азъ да ви кажа една магия. Всички имате магически сръдства да отоплите една къща. Ще направие една електрическа инсталация - въ София има електричество, ще турите електрическа пѣчка. Ще кажешъ: Когато стане много студено, завъртете ключа. Ще кажатъ: Господъ да му даде животъ и здраве. Не всички може да го направите, нѣкои може да го направятъ. Ако всичкитѣ хора станатъ магесници, ще бждатъ инсталирани нашитѣ къщи. И умветъ и сърдцата и тѣлата ще бждатъ инсталирани, всичко ще трѣгне по медъ и масло.

Сега инсталирайте. Комитетъ образувайте, както ви казахъ по правилото. Та туй е само предисловие. Още има да говоря. Сега да ви дамъ повече ядене, ще бабичасате.

БОЖИЯТА ЛЮБОВЪ НОСИ ИЗОБИЛИНИЯ ПЪЛЕНЪ ЖИВОТЪ

Снощи тукъ имаме единъ филмъ. Първата частъ бѣше война, какъ се биятъ. Това бѣше мраченъ филмъ, фигуритѣ бѣха неясни. Като дойде втората частъ за жултерата, стана всичко свѣтло, всички се зарадваха. Та казвамъ: Винаги въ злото всичко е тъмно, когато дойде доброто, всичко е свѣтло.

8 II 1945 r.